

POSUDEK

na bakalářskou práci Petra Válka: Neolitické osídlení Čelákovic a okolí, 50 str. textu včetně seznamu literatury, 31 kresebných a fotografických tabulek

Detailní zpracování pramenů toho kterého období z jasně geograficky vymezené oblasti patří k oblíbeným tématům nejen bakalářských prací. Mohou přinést nové poznatky různého druhu, ať v rovině komparace s památkami ostatních regionů, revize a kritiky pramenů, typů lokalit ve vztahu k přírodnímu prostředí atp. Do dané množiny spadá i předložená bakalářská práce Petra Válka, které se zabývá neolitickým osídlením Čelákovic a bezprostředně sousedících katastrů (Káraný, Toušeň, Mochov, Nehvizdy, Vyšehořovice a Záluží), tedy poměrně malým, byť intenzivně zkoumaným územím.

V úvodní pasáži zabývající se dějinami bádání o českém neolitu bych místo obecných formulací o podobě české poválečné archeologie (citován Neustupný 2007) očekával spíše exkurz spočívající v konkrétním přínosu jednotlivých badatelů k problematice bádání o českém neolitu, kterým by autor mj. prokázal, že je zevrubně seznámen s otázkami, které se o tomto období řešily a řeší. Početné práce B. Soudského, I. Pavlů a M. Zápotocké však vůbec nejsou zmíněny. Vzhledem k povaze práce by měl být v tomto oddíle zevrubně okomentován i přínos badatelů zabývajících se mj. vztahem neolitických lokalit k přírodnímu prostředí (vesměs dále citované práce J. Rulfa, M. Kuny, P. Květiny a M. Končelové). Odstavec věnovaný výzkumu v regionu by dle mého soudu měl být též pojednán v kontextu neolitického výzkumu.

Po popisu metody práce, omezeném víceméně na postup užitý při konstrukci soupisu lokalit, autor definuje typy nálezů, přičemž zřetelně neodlišuje rovinu získávání pramenů spojenou s mírou jejich informační hodnoty (tj. ojedinělý nález, sběr, výzkum) od jejich původního kontextu (např. nálezy sídlištní a v tomto oddíle neuvedené hrobové, které jsou dle shrnutí na Čelákovicku též zastoupeny, viz str. 46). Tím vzniká m. j. nejasnost týkající se ojedinělých nálezů – intruze v mladších objektech přece mohou indikovat např. neolitické sídliště (str.13). Právě interpretace ojedinělých nálezů z hlediska jejich původního možného kontextu, třeba jejich prostorového vztahu k prokazatelným neolitickým sídlištím či pohřebištím, by mohla přinést zajímavá pozorování.

Pochvalu si zaslouhuje soupis lokalit, který představuje těžiště práce. Mohl ovšem být více strukturovaný a zahrnovat i popisné kategorie, které by se daly rovněž využít při analýze, jako např. vlastní geomorfologický popis lokality včetně orientace a sklonitosti svahu, typ půdy a

substrátu atp. Jako zásadní se mi v tomto kontextu jeví absence práce s mapou, vždyť předložená práce není provázena ani jednou. V důsledku pak mj. dochází k analýze irrelevantních dat, jako je např. vysoce nepravděpodobná značná vzdálenost lokalit od vodního toku. Autor sice správně poznamenává, že stávající vodní síť, resp. vodní zdroje neodpovídají pravěké situaci, domnívám se však, že právě o jejich rekonstrukci se, např. s použitím map prvních dvou vojenských mapování či stabilního katastru, měl ve své práci pokusit. Není proto divu, že vlastní analýza je až příliš heslovitá a víceméně postrádá jakoukoli interpretaci.

Přes všechny výhrady si myslím, že práce splňuje elementární požadavky kladené na bakalářské práce a proto ji **d o p o r u č u j i** k obhájení.

V Praze dne 24. 8. 2012

PhDr. Miroslav Dobeš